

những ràng buộc cuối cùng của cuộc sống. Chị vừa nói vừa cười: 'Căn nhà làm như mỗi lúc một nhỏ lại và tôi không biết làm sao để thu mình thêm được nữa. Tôi đã tìm ra con đường, tôi đã nhìn thấy ĐẠO.'

Không khí ở nhà không có vẻ gì tang tóc. Từ năm 1980, căn nhà của Inta được nới rộng ra và biến thành trung tâm Langri Tangpa, một cơ sở truyền bá Phật Giáo và hành thiền. Giờ đây, các môn sinh của Inta đang làm lễ chào mừng ngày chị già từ cuộc sống. Do sự sắp xếp của người con gái tên Miffi, các môn sinh thay nhau chăm sóc và bảo dưỡng chị. Họ nấu ăn, cho chị uống thuốc, trả lời điện thoại và quan trọng hơn cả là làm thay cho chị những nghi lễ mà chị vẫn làm mỗi ngày: đọc kinh, ngồi thiền và cùng nhau cầu nguyện tại chánh điện kế phòng ngủ của chị với hy vọng rằng Inta sẽ yên ổn giả từ cuộc sống và đầu thai trong toại nguyện. Ở đây người ta không kiên dè về cái chết của Inta. Tại phòng ăn, tôi đọc được một thông báo như sau: 'Inta nói rằng chị sắp chết. Xin tất cả mọi người đừng bi lụy và đừng khuấy động tâm trí Inta. Hãy hoan hỷ và đừng nói lớn tiếng trong phòng.'

Cuộc đời Inta khá rục rờ nhưng cũng khá khổ cực. Chị sinh trưởng tại Latvia trong một gia đình mà cha là một nhà nghiên cứu âm nhạc và mẹ là một người đàn bà có nhiều hoạt động ngoài xã hội. Sau thế chiến thứ hai, vào lúc 16 tuổi, chị nhào lên một chiếc tàu để di cư đến Úc nhằm trốn thoát sự trả thù của Hồng quân Nga cũng như thoát ly một đời sống gia đình không mấy hạnh phúc. Sau một thời gian lạc lõng và cô đơn nơi xứ lạ quê người, Inta đã cố gắng học hành và trở thành một chuyên viên về tâm lý trị liệu, rồi sau đó kiêm thêm châm cứu. Chuyên ngành của chị là tâm lý trị liệu theo phương pháp của Carl Jung (một tâm lý gia người Thụy Sĩ nổi tiếng thế giới vào thế kỷ 19) và chị đã cố gắng phối hợp phương pháp tâm lý trị liệu này với Phật Giáo. Là một người có óc sáng tạo, Inta tự vẽ kiểu các loại nữ trang và y phục cho mình; chị thường về Melbourne để tham dự những buổi trình diễn kịch nghệ và âm nhạc.

Đời chồng thứ nhất (người cùng xứ với Inta) kết thúc bằng ly dị và đứa con gái bị gia đình chồng bắt giữ. Trong suốt cuộc đời, Inta chỉ gặp đứa con gái này một lần duy nhất vào lúc cô bé được 13 tuổi. Chị lập gia đình lần thứ nhì với tay kèn nhạc Jazz nổi tiếng là Barry McKimm. Barry nhỏ hơn Inta 15 tuổi và cuộc hôn nhân kéo dài được 13 năm với đứa con gái hiện thời, Miffi.

Nhưng biến cố trọng đại nhất trong cuộc đời Inta là lúc chị có dịp biết đến Phật Giáo vào năm 1974 khi những Lạt Ma đầu tiên đặt chân đến Melbourne. Các buổi nói pháp của những vị này đã quyến rũ Inta đến nỗi chị trở thành người tổ chức nhóm thiền đầu tiên của Melbourne và tiếp tục mãi cho đến lúc trở thành Giám Đốc trung tâm Phật Học Langri Tangpa tại Brisbane. Cơ sở này trực thuộc mạng lưới các trung tâm truyền bá Phật Giáo Tây Tạng của Tổ Chức Quốc Tế Duy Trì Phật Giáo Đại Thừa (FPMT). Vì là người tiên phong trong công tác đưa Phật Giáo Mật Tông vào đất Úc, Inta đã có dịp gặp gỡ rất nhiều vị Lạt Ma thuộc Dharamsala tức là nơi đặt trụ sở của chính phủ lưu vong Tây Tạng. Cho đến khi tôi gặp Inta thì chị đã là một Phật tử thuần thành suốt một phần tư thế kỷ và là môn sinh của Lạt Ma Zopa Rinpoche. Theo truyền thống của Phật Giáo Tây Tạng, vai trò của vị đạo sư trên lộ trình tâm linh của một hành giả Phật Giáo là chuyện không thể thiếu được. Khi hay tin chị lâm trọng bệnh, Zopa đã viết cho chị một lá thư thật lạ lùng và bức thư này đã trở thành nguồn an ủi và cảm hứng vô biên đối với chị.

Inta vô cùng thân mến của Thầy,

Thầy không biết làm sao để nói cho Inta biết rằng Thầy đã buồn phiền đến thế nào khi biết Inta bị ung thư, nhưng đồng thời cũng rất vui sướng khi biết Inta đã gặp được căn bệnh quái ác này. Đối với một hành

